

Geografia – studia stacjonarne II stopnia
Meteorologia i klimatologia

Nazwa przedmiotu: (PDW) Topoklimatologia pobraży i pojezierzy		Kod ECTS:
Nazwa jednostki prowadzącej kierunek: Wydział Oceanografii i Geografii	Nazwa kierunku: Geografia	
Nazwa specjalności: Meteorologia i klimatologia		
Nazwisko osoby prowadzącej (osób prowadzących): dr Andrzej Wyszowski		
Liczba godzin zajęć: 30, w tym: wykładów – 30 godzin	Liczba punktów ECTS: 2	
Rodzaj studiów: stacjonarne, II stopnia	Rok i semestr studiów: II, 3	
Status przedmiotu: obligatoryjny	Język wykładowy: polski	
Metody dydaktyczne: wykład z wykorzystaniem prezentacji multimedialnej	Formy i warunki zaliczania przedmiotu: zaliczenie pisemne (test złożony z zadań otwartych)	
Określenie wymagań wstępnych Wiedza z zakresu: metod klimatycznych badań terenowych. Umiejętności: zdefiniowania celów badań klimatycznych w skali lokalnej		
Założenia i cele przedmiotu: Zrozumienie wpływu zróżnicowanych antropogenicznych form rzeźby i użytkowania terenu na lokalne warunki klimatyczne. Opanowanie umiejętności organizacji badań terenowych. Zaznajomienie ze specyfiką antropoklimatu miast nadmorskich oraz niezurbanizowanych obszarów nadmorskich i pojeziernych.		
Treści programowe: Pojęcie topoklimatologii, miejsce topoklimatologii w badaniach klimatologicznych. Historia badań klimatycznych w skalach lokalnych. Zakres badań topoklimatycznych. Struktura pionowa i właściwości fizyczne warstwy granicznej. Powierzchnia czynna. Klimat „prostych” terenów nie porośniętych roślinnością (pustynia piaszczysta, śnieg i lód, woda). Klimat terenów pokrytych roślinnością - cechy charakterystyczne warstwy, mikroklimat liścia, klimat pokrywy roślinnej i upraw, klimat lasu i sadów. Klimat obszarów silnie urzeźbionych. Klimat obszarów zabudowanych. Zanieczyszczenia atmosferyczne warstwy granicznej. Niezamierzone i celowe modyfikacje klimatu (melioracje klimatyczne).		
Umiejętności i kompetencje: Student potrafi precyzyjnie zdefiniować cele badań topoklimatycznych, przygotować logistycznie i przeprowadzić badania terenowe, opracować wyniki pomiarów, oraz zaproponować niezbędne melioracje klimatyczne. Posiada umiejętność dokonania oceny jakościowej klimatu lokalnego (bonitacji klimatycznej), dla określonych potrzeb.		
Wykaz literatury Podstawowej: – Oke T.R., 1978, Boundary Layer Climates, Methuen & Co Ltd., London. – Lewińska J., 1991, Klimat miasta - vademecum urbanisty, Inst. Gosp. Przestrz. i Komun., Kraków. – Wyszowski A., 2008, Przewodnik do ćwiczeń terenowych z meteorologii i klimatologii, Wyd. UG., Gdańsk Uzupełniającej: – Lewińska J. i in., 1982, Wpływ miasta na klimat lokalny na przykładzie aglomeracji krakowskiej, IKŚ, Warszawa. – Lewińska J. i in., 1990, Klimat obszarów zurbanizowanych, IKŚ, Warszawa. – Problemy zanieczyszczeń komunikacyjnych, 1994, PIOS, PIS, Biblioteka Monitoringu środowiska, Kraków. – Wójcicka I., 1971, Uciążliwość klimatu miasta i możliwość jego poprawy za pomocą roślinności, COIB IUiA, Warszawa.		